नाथितर् (*s.* **नाथ्**) *n.* das Flehen, Bitten.
नाथिन् einen Schützer habend.
नाथृ = **नाथ्** (*g.*).
नाद् *m.* Schall, Gebrüll, Geräusch, Laut, Ton.
नादि schallend, tönend, rauschend.
नादित (*s.* **नद्**) *n.* = **नाद्**.
नादिन् schallend, tönend, brüllend, schreiend, lärmend (*bes.* —°).
नादेय *u.* **नाद्य** *Adj.* Fluss-.
नाध् = **नाथ्**, *nur* **नाधमान** supplex *u.* **नाधित** = **नाथित**.
नाधस् *n.* Zuflucht, Hilfe.
नाधीत nichts gelernt habend.
नाधृ = **नाध्** (*g.*).
नाना *Adv.* verschiedentlich, mannigfach, besonders (*oft adj.*, *bes.* °—). **Präp.* ohne (*Instr.*, *Abl. o. Acc.*).
नानाकार verschiedenartig.
नानात्व *n.* Verschiedenheit, Mannigfaltigkeit, Besonderheit.
नानादिग्देश *m. Sgl.* verschiedene Himmelsgegenden.
नानादेशीय *u.* °**देश्य** aus verschiedenen Gegenden.
नानाधी *Pl.* von verschiedener Gesinnung.
नानानम् *Adv.* verschiedenartig.
नानारस voll von mannigfaltigen Stimmungen.
1. **नानारूप** *m. Pl.* verschiedene Gestalten.
2. **नानारूप** verschiedengestaltig *o.* -artig.
नानार्थ einen verschiedenen Zweck *o.* versch. Bedeutungen habend; *m.* ein Wort mit versch Bed.
नानाविध verschieden, mannigfaltig.
नानास्त्री *f. Pl.* Frauen von verschiedenen Kasten.
नान्दन *n.* Freudenort, Paradies.
नान्दी *f.* Freude; Eingangsgebet (*d.*).
नान्दीमुख, *f.* **ई** ein fröhliches Gesicht zeigend; *m. Pl.* eine Klasse von Manen. *f. N. eines Metrums.*
नापित *m.* Barbier; *f.* **ई** die Frau eines B.
नापितगृह *n.* Barbierstube.
नाभ् *f.* Öffnung *o.* Quell.
नाभ (*adj.* —°) Nabel, Nabe, Mittelpunkt.
नाभस, *f.* **ई** Himmels-, himmlisch.
नाभानेदिष्ठ *m. N. eines alten Rishi.*
नाभि *f.* (*m.*) Nabel, Nabelschnur, Vertiefung, Nabe des Rades, Mittelpunkt, Ursprung, Heimat, Verwandtschaft, Verwandter, Freund.
नाभिक (*adj.* —°) Nabel, Nabe; *f.* **नाभिका** eine nabelähnliche Vertiefung.
1. **नाभिजात** aus einem Nabel entsprossen.
2. **नाभिजात** von unedler Geburt.
नाभिदघ्न bis zum Nabel reichend.
नाभिभू *m.* der Nabelgeborene (*Bein. Brahman's*).
नाभिमान *m.* Demut (*eig.* Nicht-Hochmut).
नाभिलक्षित unbemerkt.
नाभिवर्धन *n.* das Abschneiden der Nabelschnur.
नाभी *f.* Nabel, Nabe (*cf.* **नाभि**).
नाभ्य aus dem Nabel hervorgekommen; *n.* eine best. Opferhandlung.
नाम (*adj.* —° *u. adv.*) *s.* **नामन्**.
नामक (*adj.* —°, *f.* **नामिका**) = **नामन्**.
नामकरण *m.* Nominalsuffix (*g.*).
नामकर्मन् *n.* Namengebung (*r.*).
नामकीर्तन *n.* Namensnennung.
नामग्रह *m.*, °**ग्रहण** *n.*, °**ग्राह** *m. dass.*
नामतस् *Adv.* namens, namentlich, mit Namen. *Mit* **कर्** benennen, *mit* **प्रच्छ** nach jemds. (*Acc.*) Namen fragen. — **नाम नामतस्** = **नामतस्** *allein.*
नामंथा *Adv.* namentlich.
नामधं *u.* °**धा** *m.* Namengeber.
नामधारक nur den Namen (*Nom.*) tragend, nur —heifsend.
नामधारिन् (—°) den Namen —tragend.
नामधेय *n.* Benennung, Name; *auch* = **नामकर्मन्**.
नामन् *n.* (*adj.* —° *f.* **नाम्नी**, *seltener* = *m.*) Name, Merkmal, Form, Gestalt, Art, Wesen, Personenname (*opp.* Geschlechtsname); Nomen (*g.*). **नाम्ना** *u.* **नाम** (*auch beides zus.*) mit Namen, namens. **नाम ग्रह** den N. nennen, °**भर्** —tragen, °**कर्**, **धा** *o.* **दा** einen N. geben, **नाम्ना कर्** *o.* **विधा** jemd. benennen (2 *Acc.*). **नाम** *auch adv.* nämlich, freilich, wirk-